

[Grethe Fenger Møller]

praksis, som får betydning for os. Skal vi så inkorporere alle afgørelser i lovgivningen, eller skal vi som nu bruge dem ved afgørelser af konkrete sager. Det synes jeg også må indgå i drøftelserne i Arbejdsmarkedsudvalget.

Vi er enige i, at en arbejdsgiver ikke må afskedige en lønmodtager, fordi denne har fremsat krav om lige løn. Men vi er, som arbejdsministeren også er det, betænkelige ved den del af lovforslaget, der siger, at det er arbejdsgiveren, der har bevisbyrden i disse sager.

Derimod vil vi gerne gå ind i positive drøftelser om den nye § 5, stk. 3, således at en lønmodtager kan få oplysninger om andre lønmodtagers lønforhold på den pågældende virksomhed, forudsat at kollegerne har givet samtykke hertil.

Vi vil også gerne være med til at drøfte § 6, stk. 2, så vi håbefuldt kan finde en fælles formulering af denne bestemmelse. Der er jo her tale om, at man forsøger at leve op til de EF-retlige bevisbyrde-regler.

Jeg håber, at det under udvalgsbehandlingen vil lykkes for os at få et godt samarbejde om gennemførelsen af dette lovforslag. For mig er det afgørende, at vi er enige om målsætningerne på dette område. Jeg håber også, at vi i fællesskab kan blive enige om de midler, vi skal anvende, for som arbejdsministeren også så rigtigt sagde: I denne form for lovgivning, som også drejer sig om holdningsændringer, er det meget vigtigt, at der står et bredt politisk flertal bag.

Pia Larsen (V):

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Venstre ser meget alvorligt på det forhold, at der alt for mange steder på arbejdsmarkedet ikke findes lige løn mellem mænd og kvinder til trods for lovens påbud herom.

Men i modsætning til forslagsstillerne mener vi i Venstre ikke, at der er behov for omfattende ændringer i den allerede eksisterende lovgivning. Vi mener, det er holdningsændringer, der skal til, holdningsændringer, som ikke kan udgå fra Folketinget, for så var det for længst lykkedes, men holdningsændringer, som finder sted ude på de enkelte arbejdspladser, og som kommer til udtryk i de aftaler, der indgås mellem arbejdsmarkedets parter. Venstre har fortsat den opfattelse, at arbejdsmarkedets parter er de bedste til at løse problemer-

ne på arbejdsmarkedet, herunder at sikre lige løn for mænd og kvinder.

Med hensyn til de enkelte elementer i lovforslaget er der dog et par af dem, som vi i Venstre kan se ideen med. Forslaget om, at Ligestillingsrådet skal kunne indhente erklæringer fra særligt sagkyndige i konkrete sager, lyder rimeligt. Som det er fremgået i den senere tid, beskæftiger Ligestillingsrådet sig jo med alverdens ting og sager, så det kan selvfølgelig være vanskeligt for Ligestillingsrådet selv at have tilstrækkelig kompetence i alle situationer. Men vi må forvente, at forslagsstillerne kommer med et bud på, hvordan en sådan ordning skal finansieres. Der er jo intet i denne verden, som er gratis.

Forslaget om, at Ligestillingsrådet skal kunne foretage besigtigelse af en virksomhed som en anden politimyndighed, er Venstre meget betænkelig ved. Her bør der være tale om en frivillig aftale med den pågældende virksomhed. Ligestillingsrådet er ikke en politimyndighed og skal efter Venstres opfattelse heller ikke være det.

Forslaget om at udvide kravet om lige løn for samme arbejde til også at omfatte arbejde af samme værdi er i og for sig logisk nok, men også her mener vi i Venstre, at det er en opgave, der hører hjemme i de lokale lønforhandlinger ude på arbejdspladserne. Hvis der ikke dér er en forståelse for, hvad arbejde af samme værdi vil sige, vil der altid være mulighed for at foretage så mange krumspring, at lovgivning alligevel ikke løser problemet.

Forslaget om forbud mod afskedigelse i forbindelse med krav om ligeløn svarer ifølge forslagsstillerne til de regler, der allerede nu gælder for gravide. Problemet er bare, at en graviditet er synlig for alle i mere end én forstand, men hvem kan dokumentere, om en medarbejder på et eller andet tidspunkt har fremsat krav om ligeløn eller ej? Og så pålægges arbejdsgiveren oven i købet bevisbyrden. Det tager vi i Venstre afstand fra.

Kravet om, at enhver arbejdstager skal have ret til at få udleveret lønoplysninger om sine kollegaer, tager vi i Venstre også afstand fra, i hvert fald med den foreslåede formulering. Hvis der er tale om store grupper af medarbejdere, vil lønoplysninger fungere som en slags statistik, hvilket er i orden. Men hvis der derimod kun er to eller ganske få i samme stil-